

TỰ NHIÊN NHỚ SÀI GÒN

*Tự nhiên nhớ Sài Gòn da diết
nhớ quá, mà chưa nói với ai
nhớ nắng, nhớ mưa, qua phố lội
nhớ bàn chân lạnh, gió gai gai.*

*nhớ những con đường quanh Khánh Hội
nhớ nhà em mấp mé bờ sông
những khi nước xuống, mùi thơm lạ
phảng phất hương bay, thấm tận lòng.*

*Nhớ những hàng cây cao rợp bóng
nhớ môi em ấm áp tim anh
và nghe rất rõ lời tâm sự
một chút Sài Gòn rất mỏng manh.*

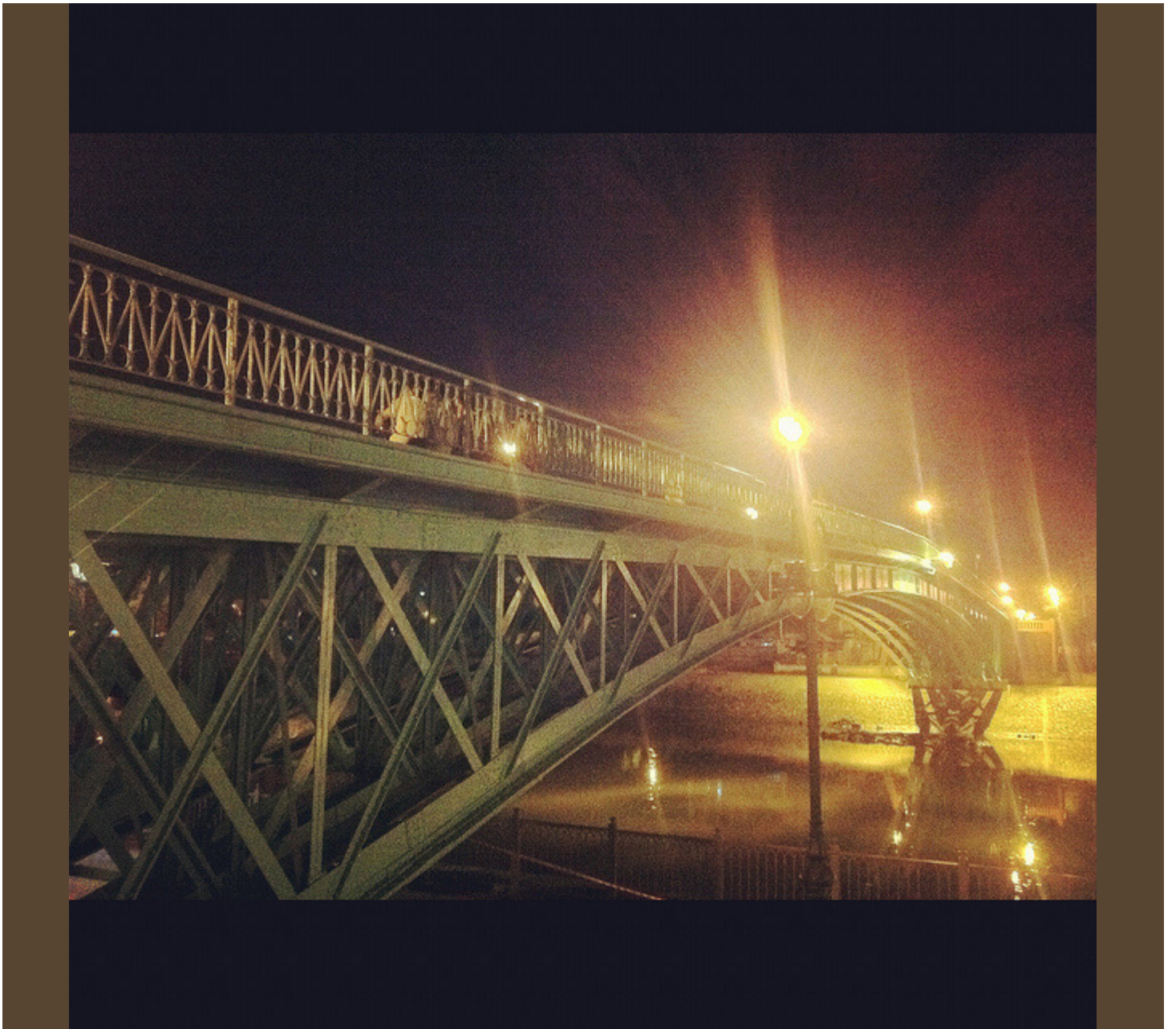
*nhớ dốc Cầu Bông mòn chiếc dép
nhớ Lăng Ông khói quyện cay cay
nhớ em đi lễ đầu năm mới
xin quẻ, xem duyên phận có hay.*

*nhớ hôm cao hứng qua Bình Triệu
xe đạp chở em, mệt ngất người
nhớ dáng em ngồi sao nhỏ quá
mệt thì có mệt, vẫn vui vui.*

*tự nhiên nhớ Sài Gòn kỳ lạ
nhớ ngẩn ngơ lòng, em biết không?...
Chắc kể chuyện này, ai cũng lạ
nhớ chi, không nhớ, nhớ Sài Gòn.*

Những con hẻm Sài Gòn

*Sài Gòn, những con hẻm
ngang dọc chi chít nhau.
Tìm Em, mở hôi đồ
lạc lối trước, lối sau.*

*Hẻm này qua Phú Nhuận
hẻm kia ra Hàng Xanh
hẻm nọ về Bà Chiểu
hẻm nào cũng loanh quanh.*

*Chân khua mòn hẻm nhỏ
đời vẫn buồn lai rai.
Ta ngây ngô kỳ lạ
Em để ta tìm hoài.*

*Hẻm này sang Khánh Hội
hẻm kia tới Cầu Bông
hẻm nọ ga Bình Triệu
hẻm nào cũng lòng vòng.*

*Một đời ta lóng ngóng
còn gì nữa mà mong.
Trong hàng trăm con hẻm
hẻm nào đưa ra sông?*

Hà Việt Hùng

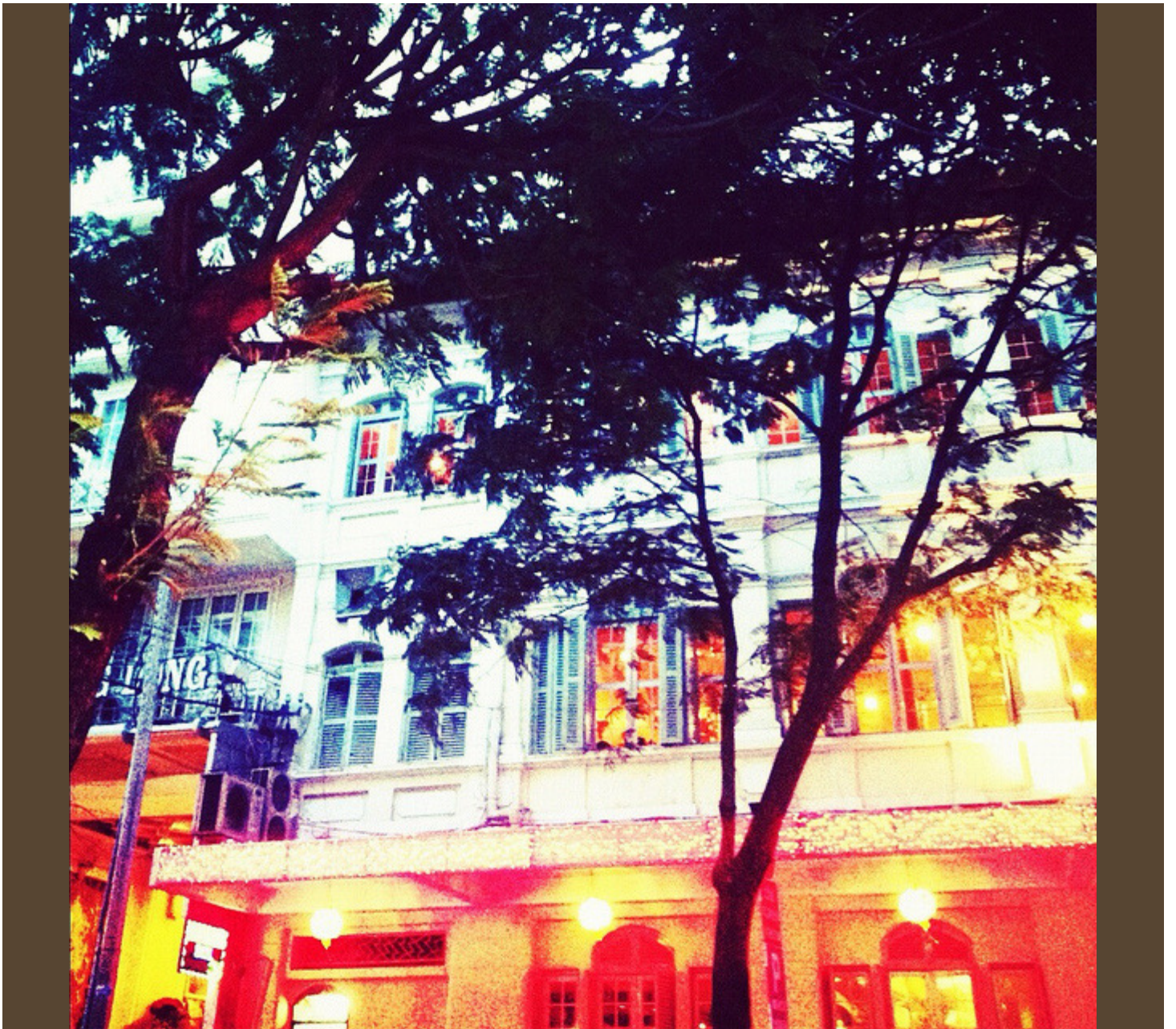

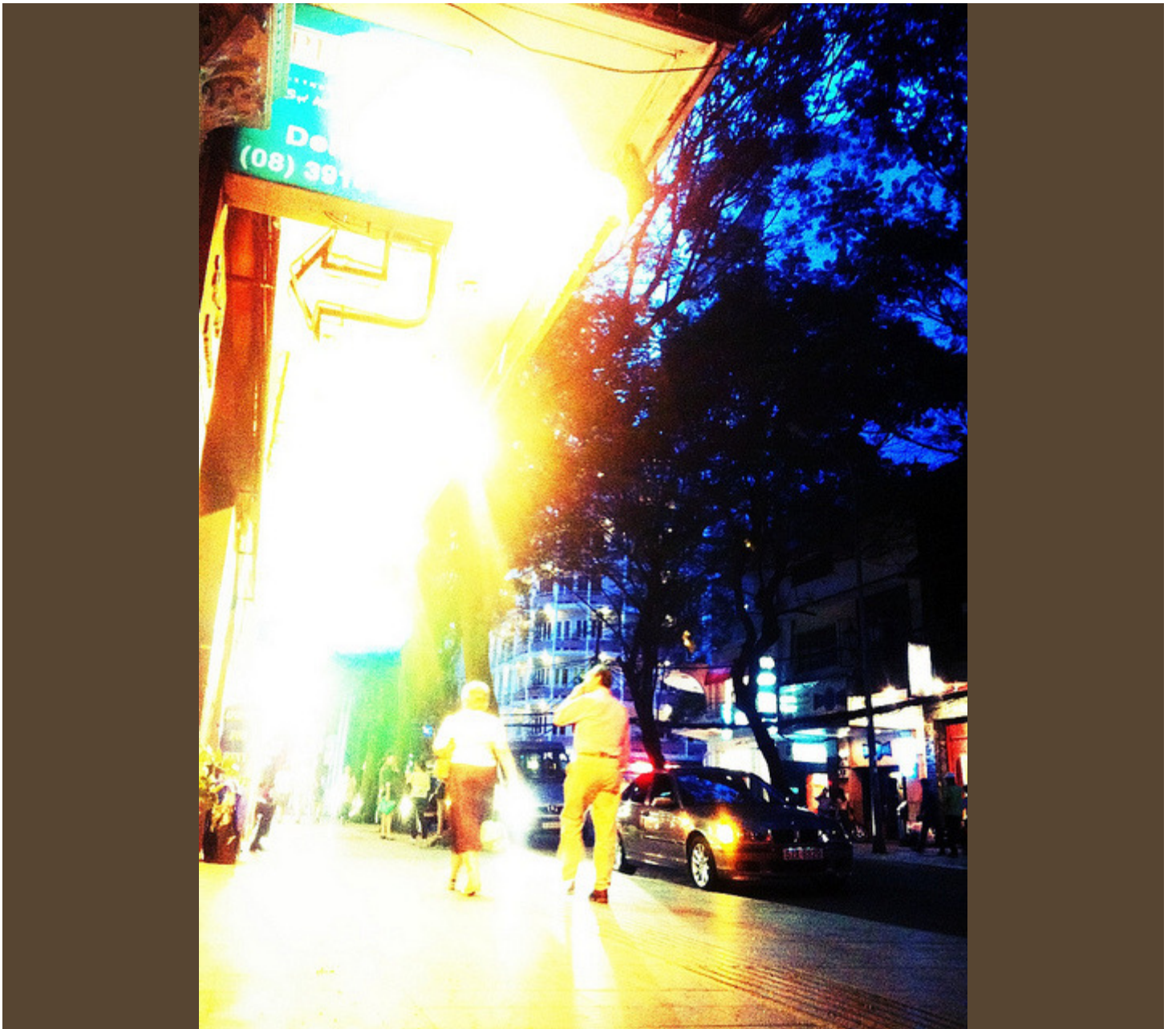
Bỏ quên lại Sài Gòn

*Lỡ quên bỏ lại nụ hôn
ai còn ở lại Sài Gòn, trả tôi.
Trả tôi cả những nụ cười
với bao mộng đẹp của thời xuân xanh.
Trả tôi đường phố loanh quanh
những hàng quán nhỏ đã thành thân quen.
Bao nhiêu con hẻm không tên
bàn chân thắm mãi vẫn quên đường về
Trả tôi cả ly cà phê
nhâm nhi mỗi sáng đến tê đặng lòng
trả tôi cả những giong sông
đã ru tôi ngủ say nồng giấc mơ
Trả tôi, trả hết, bây giờ
để tôi khỏi phải thẫn thờ tiếc thương.*

Hà Việt Hùng

Sài Gòn của tôi

*Tôi dấu Sài Gòn trong trái tim
để cho ai đó khỏi đi tìm
Sài Gòn chỉ một mình tôi có
rất dịu dàng với những tiếng chim.*

*Sài Gòn xanh mượt những công viên
với những hàng cây dáng thật hiền
đứng đợi mùa thu về thả lá
nghe lòng khắc khoải mãi không yên.
Sài Gòn cong queo khóm sang phờng
địa chỉ dọc ngang nhìn thấy thương
có chỗ bàn chân qua thắm mới
vẫn quên, không nhớ nổi tên đường.*

*Sài Gòn có những quán cà phê
thường ghé vào thăm buổi tối về
tâm sự, bạn bè ngồi tán gẫu
dăm ba thằng nói chuyện say mê.
Sài Gòn cơn nắng lửa chang chang*

*những giọt mồ hôi đổ vội vàng
trên trán em tôi, cười ửng đỏ
đôi môi đầu hạ nhớ mênh mang.
Sài Gòn mưa ướt tóc người yêu
buồn hát buồn hiu những buổi chiều
những giọt mưa nào em giữ lại
đời riêng tôi nhớ biết bao nhiêu.
Xa lắm rồi Sài Gòn của tôi
ngắn ngơ bao kỷ niệm trong đời
quê người trần trở đau từng phút
lòng thấy buồn tênh những rã rời.*

May quá, Sài Gòn còn có Em

*May quá, Sài Gòn còn có Em
nên anh vẫn còn chỗ thân quen
đi, về, khi nắng còn đang đỏ
hay lúc trời mưa tối ánh đèn.*

*Sài Gòn có Em áo bà ba
thơm phức hoa quỳnh Em chợt qua
ai hát rất mùi bài vọng cổ
sáu câu nghe mát dạ người xa.*

*Sài Gòn có Em tóc mây dài
nghiêng nón làm duyên, dáng mảnh mai
yêu quá những con đường lá đổ
hình như hai đứa đã đan tay.*

*May quá, Sài Gòn còn có Em
không thì chán chết, biết ai quen
lối đi, về, lại không người đón
đời riết rồi buồn cho mà xem.*

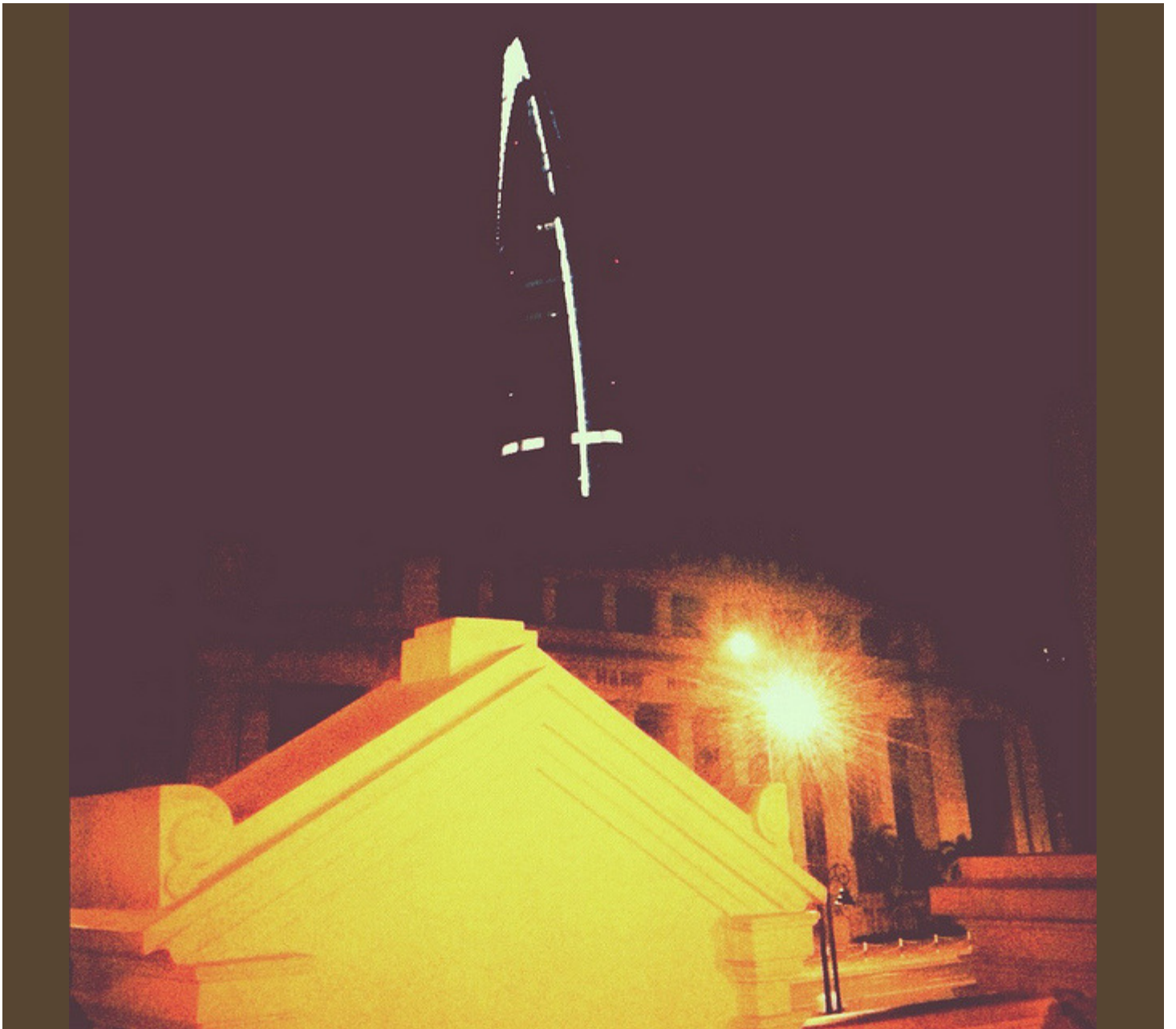
Hà Việt Hùng

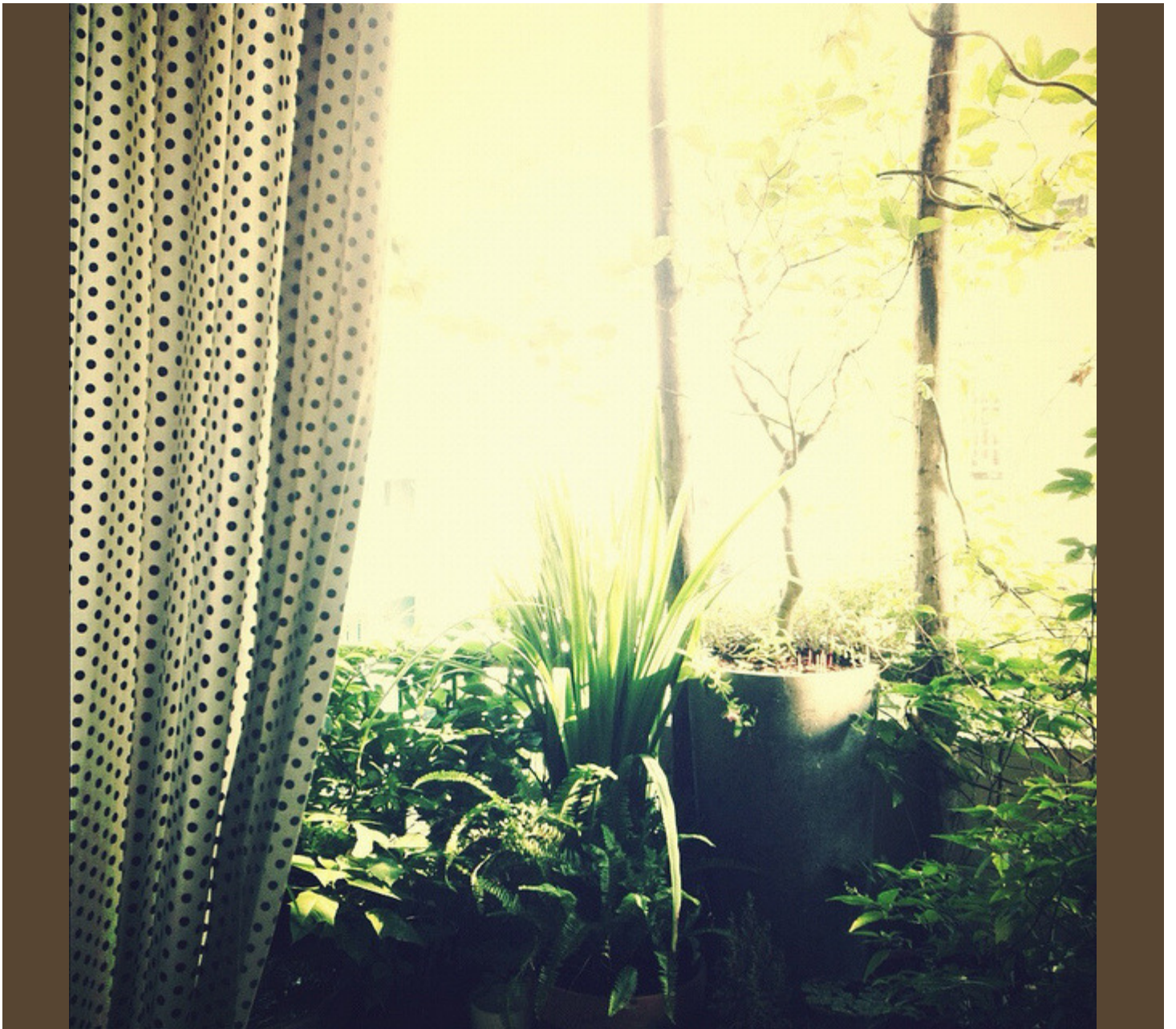

Tạ lòng Sài Gòn

*Cảm ơn Sài Gòn đã khóc giùm tôi
Đêm xa xưa năm nào như quên hết
Lạ lòng không quên những dòng nước mắt
Quay lưng rồi còn lạnh chéo khăn tay*

*Cảm ơn Sài Gòn giữ mãi màu mây
Đêm xuống thấp mây vẫn xanh màu ngọc
Phải chi trong hành trang mang theo Sài Gòn được
Giờ trở về không nhâm cửa nhà ai*

*Cảm ơn Sài Gòn đã bắt tay tôi
Trưa nắng chang chang lòng vừa đủ ấm
Tưởng đã quên ngày đi xa ngàn dặm
Lệ khô rồi mà mắt vẫn đỏ hoe*

Sài Gòn ơi, mình thương nhớ làm chi?
Mây ký ức biết ngày nào tan hết
Mưa kỷ niệm theo mái tôn nhớ giọt
Ướt lòng ai khúc hát đợi mưa về

Cảm ơn Sài Gòn không nỡ quên đi
Người phương xa không hẹn ngày gặp mặt
Đêm Phú Nhuận quỳnh hương còn thơm ngát
Chiều Bạch Đằng chờ sóng vỗ ven sông

Nắm tay Sài Gòn chạy theo vòng cung
Vòng bùng binh về Hàng Xanh thuở trước
Rẽ tay phải nhớ Quán Tre quen thuộc
Phan Kế Bính đường xưa còn nhốt tuổi hai mươi?

Cảm ơn mắt người còn dám nhìn tôi
Người hôm qua, người hôm nay không khác
Đêm không khô vì mưa thương còn dột
Khoảng trống nào trong trí nhớ y nguyên

Tháng năm dài còn chờ chạm môi hôn
Trưa Lữ Gia chiều về ngang Tân Định
Đạp xe vội cho tình yêu sóng sánh
Vuốt mặt xong còn thơm vạt áo người

Cảm ơn Sài Gòn cho đêm chút mưa rơi
Đã bao lần mưa dịu dàng nhắc nhở
Xin ai đừng -quên – nhớ vòng tay cũ
Đưa người đi lại ngong ngóng người về

Tạ lòng Sài Gòn không nỡ trách người đi
Vĩa hè xưa còn dấu chân quen bước
Ngày trở lại bàn chân chưa tỉnh giấc
Tưởng còn lang thang tận cõi xa nào
Giữa lòng Sài Gòn ai nỡ chối từ nhau...

Trần Kiều Bạc

Sáng hôm nay
Rất một mình trên đường phố Sài Gòn
Mưa mùa hạ
Không đủ mát lòng lữ khách
Vĩa hè bỗng bênh bước chân
Kính đen không thấy rõ mặt người
Một quán vắng
Ly bia vàng
Thuốc lạc đà
Nhạc rất tồi
Buồn hư vô buốt giá

Tôi ở đó
Rất một mình giữa phố xá Sài Gòn
Người gặp người như nhìn cỏ cây gỗ đá
Tôi bỏ lại tất cả
Một vợ một con
Gia đình bằng hữu
Bước mênh mông trên hè phố đông người
Trong một thoáng vô cùng
Đời đã chết giữa hai bờ tuyệt vọng
Sáng hôm nay
Tôi đam mê
Rất một mình trên đường phố Sài Gòn
Hạnh phúc tuyệt vời
Tôi cập bến hư không

Tiêu Dao Bảo Cự

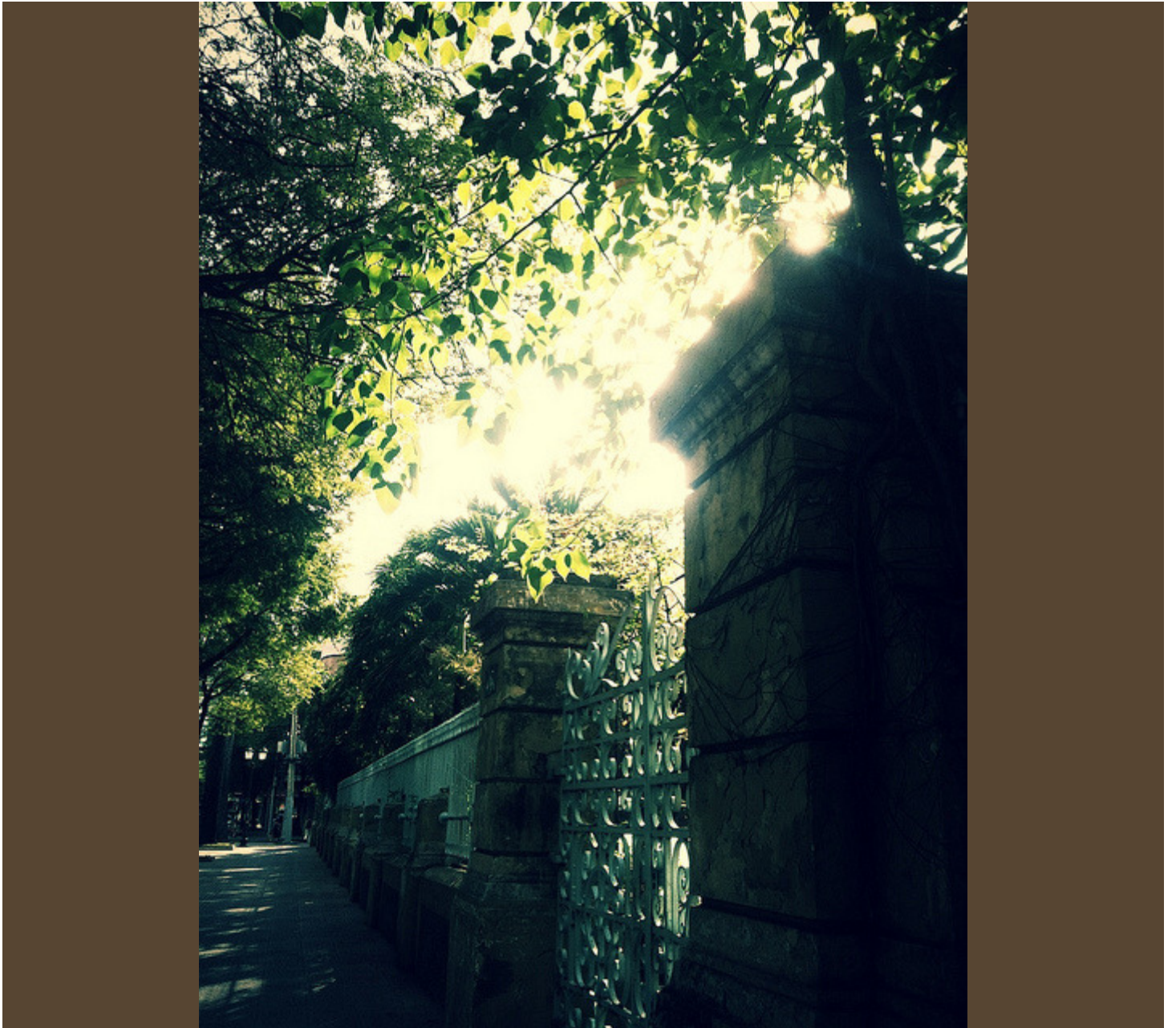
sài gòn sáng thức dậy
giường rộng thói quen chật
phòng tắm thân thể trống
nghe tiếng nước trong bồn
sài gòn trưa ở không
hát với trời mênh mông
những con đường một chiều
về sân ga khoảng vắng

sài gòn đêm tiếng ồn
người thức dậy trên sông
dưới khoảng tối nồng nàn
mùi dạ lý bay thoáng
sài gòn tôi chao chác
bàn chân gần sáu mươi
chiều chết hoang lăm nổi
tình vui tàn khát khao
sài gòn đường phố gãy
người khom lưng ngoái nhìn
cầm cây đàn quay lại
xa tí tí mù quán trọ
sài gòn về qua cầu
bóng người trong bóng nước
chiếc xuống tan sương khuya
người quăng mình thiên thu
sài gòn còn đây tôi
xé rách vài tờ giấy
áo vàng màu hoàng hôn
đêm tối bởi thức dậy
nghe quỳnh lan quái dị
hát trên chiếc ghé nâu
đã qua đời còn đâu

Trần Nguyên Đán

Nghe Sài Gòn trong ta chiều ấy

*Có cơn mưa nép vào nỗi nhớ
Bất chợt con đường thả lá me bay
Có một chiều em làm anh nhớ
Sài Gòn mưa thương dáng em gầy*

*Có cơn gió làm mềm mái tóc
Có chiếc ô xanh em đứng chờ anh
Có giây phút lỡ hẹn hò em khóc
Nước mắt rơi làm thành phố chùng chành
Nghe Sài Gòn buổi chiều hôm ấy
Đánh thức tim anh một nụ hôn đầu
Nghe Sài Gòn mười năm trở lại
Anh tìm em trong phố dầm mưa nhàu
Anh đi qua buổi chiều ngơ ngác
Mưa đổ trong lòng hóa tiếng đàn cầm
Chiều Sài Gòn anh và nỗi nhớ
Lẩn khuất vào đêm hóa bóng đèn vàng.*

Chợ Lớn tháng 6/2008

Sài Gòn mình em ở lại

Ngày chia tay anh về phương xa ấy
Một nửa vòng trái đất nhớ thương nhau
Mây tím ngắt nghẹn ngào chiều thứ bảy
Em bơ vơ lòng vương mấy nhịp cầu
Chiều lạc bước một vài con gió nhỏ
Quán xưa sầu rớt khúc hát trên môi
Thương nhớ về anh mùa thu vàng phố
Ngón tay như là chiếc lá vàng rơi
Ôi Sài Gòn lẫn vào trong mắt
Từng giọt mưa rơi cho nhớ nhiều hơn
Rồi mai kia anh về xin nhớ nhé!
Có người em lạc bước giữa chiều phai.

Sài Gòn ơi! Hen ngày gặp lại

Bao nhiêu năm lạc nhau giữa dòng đời
Chưa gặp lại người em thuở xa xôi
Saigon ơi! Tình như cánh bèo trôi
Trôi về đâu? Trong dòng thác lũ?
Bao nhiêu năm chờ nhau để muôn màng
Đôi mắt buồn tình ta đã dờ dang
Saigon ơi! Giờ ta biết về đâu?
Ôi tháng ngày dài ta sống không nhau
Em giờ em nơi đâu? Anh ngóng phương trời viễn xứ
Anh giờ đang bơ vơ lê gót chân buồn lũ thứ
Mây chiều giăng nơi nơi cho phố thêm buồn hiu hắt
Biết đến bao giờ ta gặp lại được em?
Em giờ em nơi đâu? Mây trắng giăng đầy trên phố
Anh giờ đang nơi đây gom nhớ thương đây dĩ vãng
Bao giờ ta bên nhau nước mắt thôi đừng vương nữa
Lạc giữa Saigon một mối tình đau!
Ta yêu em dài theo tháng ngày sâu
Ta chờ người chờ đến thưở mai sau
Saigon mưa, giọt mưa ướt mùa ngâu
Hen hò rồi, người ơi hãy về mau!

Sài Gòn người hay không?

*Không một lời chia tay
Sao Sài Gòn buồn quá!
Héo hắt tiếng mưa gầy
Buổi chiều sao buốt giá
Sài Gòn chiều nay mưa
Nỗi đau còn giăng lối
Bước chân về lắm lữ
Mắt em còn hờn tủi
Còn đây trong ký ức
Tiếng hôn xưa ngọt ngào
Còn đây bao nuối tiếc
Mang nỗi sầu chiêm bao
Còn đây dòng nước mắt
Uớt trên đôi vai mềm
Còn đây thành phố khóc
Cho cuộc tình mất tên
Nghe lạnh đây trong tim
Con đường dài ngợp gió
Nỗi nhớ khát khao tìm
Bóng người em gái nhỏ
Sài Gòn người hay không
Ta giờ như chiếc lá
Lang thang thành phố lạ
Tan vào trong mênh mộng
Sài Gòn người hay không?
Sài Gòn người hay không?*

Nguyễn Lãm Thắng

Nguồn:

http://huyvespa.multiply.com/journal/item/774/iphonegraphy_-_Saigon_Saigon_Saigon...